

Recenzja dorobku naukowego – istotnej aktywności naukowej, dydaktycznego i organizacyjnego Pani dr n. med. Aldony Chloupek.

Pani dr n. med. Aldona Chloupek urodziła się 4 października 1968 roku w Rykach. Po złożeniu egzaminu maturalnego w Liceum Medycznym w Żyrardowie w 1988 roku, rozpoczęła studia w Akademii Medycznej w Poznaniu uzyskując w 2000 roku dyplom lekarza dentysty, a następnie kontynuowała studia lekarskie w Akademii Medycznej w Warszawie uzyskując w 2007 dyplom lekarza i równocześnie robiąc specjalizację z chirurgii twarzowo - szczękowej, którą zdała w 2007 roku. W 2012 otrzymała tytuł specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej. W 2018 roku obroniła pracę doktorską. Pracuje w Klinice Otolaryngologii i Onkologii Laryngologicznej z Kliniką Oddziałem Chirurgii Czaszkowo – Szczękowo – Twarzowej Wojskowego Instytutu Medycznego – Państwowego Instytutu Badawczego.

Dorobek naukowy.

Do chwili obecnej habilitantka jest autorem i współautorem 59 prac (przed i po uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych). Publikacje te były wydrukowane w recenzowanych czasopismach zagranicznych lub polskich, posiada łącznie IF = 89.499; MNiSW/MEiN = 1637. Łączna suma cytowań = 216 w tym bez autocytowań = 213. Posiada indeks Hirscha = 4.

Niezależnie jest autorem lub współautorem 22 prac o innej tematyce prezentowanych na zjazdach krajowych i zagranicznych.

W sumie można wydzielić zainteresowania naukowe habilitantki jako:

- 1) optymalizacja powstępowania w celu przeciwdziałania powikłaniom gojenia po leczeniu operacyjnym. Konsekwencją niedożywienia jest zwiększenie ryzyka wystąpienia nienowotworowych powikłań po leczeniu operacyjnym. Niedożywienie często wynika z niedopasowania

diety do potrzeb chorego cierpiącego na chorobę nowotworową, czyli istnieje potrzeba dopasowania diety do potrzeb organizmu chorego przed rozpoczęciem jego leczenia onkologicznego lub w trakcie trwania terapii. Długotrwały ujemny bilans energetyczny zawsze prowadzi do zmian czynnościowych całego ciała operowanego chorego;

- 2) kolejna grupa prac to przedstawianie różnych aspektów klinicznych leczenia złamań kości twarzy;
- 3) zębopochodne powikłania;
- 4) nowotwory ślinianek;
- 5) pewne aspekty kliniczne alergii pyłkowej (takie zainteresowanie naukowe to duża rzadkość wśród lekarzy tej specjalności);
- 6) przerzuty w raku języka.

Doskonalc swoje umiejętności naukowe i zawodowe szkoliła się w renomowanym ośrodku dermatologicznym w Polsce. Ukończyła kurs z zakresu chirurgii robotycznej i jako pierwsza wykonała resekcję wyrostka rylcowatego przy pomocy chirurgii robotycznej.

Jest jedynym lekarzem w Polsce wykonującym operacje rekonstrukcyjne z zakresu medycyny pola walki, które to obrażenia były nabyte w warunkach wojennych na Ukrainie.

Należy do wielu towarzystw naukowych zagranicznych i krajowych.

Podsumowując dorobek naukowy habilitantki sprawia dobre wrażenie, jest w wielu aspektach nowoczesny, twórczy i pionierski. Jest on cennym wkładem do chirurgii szczękowo – twarzowej, chirurgii stomatologicznej (zwłaszcza w aspekcie powikłań zębopochodnych) ale i otolaryngologii. Szczególnie nowoczesne jest udowodnienie naukowego i klinicznego postępowania w diagnostyce, leczeniu i przeciwdziałaniu powikłaniom wkalkulowanym

w ryzyko każdego leczenia operacyjnego w tym i rodzajów leczenia onkologicznego. Za najciekawsze oceniam te prace, które kandydatka włączyła jako jeden wiodący temat pracy habilitacyjnej. Te publikacje mają wiele oryginalnych aspektów ważnych dla nauk i praktyki klinicznej. Miałem możliwość kilkakrotnego słuchania referatów naukowych habilitantki i wszystkie były bardzo aktualne i ciekawe naukowo, a od strony formalnej doskonale prezentowane.

Ocena organizacyjna.

Kandydatka brała czynny udział w pracach komitetów organizacyjnych konferencjach naukowo-szkoleniowych i popularyzujących naukę, a organizowanych przez macierzystą Klinikę Wojskowego Instytutu Medycznego w Warszawie. Te zjazdy i konferencje są organizowane corocznie mają bardzo wysoki poziom naukowy i dydaktyczny. Niezależnie, w macierzystej klinice współorganizowała Kliniczny Oddział Chirurgii Czaszkowo – Szczękowo – Twarzowej, którym obecnie kieruje.

Jest wiceprezesem Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Chirurgii Czaszkowo – Szczękowo – Twarzowej, Chirurgii Stomatologicznej i Implantologii.

Jest Konsultantem Krajowym Wojskowej Służby Zdrowia ds. chirurgii szczękowo – twarzowej.

Pełni rolę recenzenta w sześciu czasopismach naukowych.

Ocena dydaktyczna.

Była organizatorem międzynarodowego kursu #D Virtual Planning and Orthognathic Surgery w 2022 r.

Była promotorem pomocniczym jednej zakończonej dysertacji doktorskiej. Była kierownikiem specjalizacji 9 chirurgów szczękowo- twarzowych i 3 chirurgów stomatologicznych.

Prowadzi wykłady w ramach dydaktyki podyplomowej dla lekarzy kilku pokrewnych specjalności.

Ocena cyklu prac stanowiących szczególne osiągnięcia naukowe i zebrane pod zbiorczym tytułem „Nowotwory głowy i szyi - epidemiologia, diagnostyka i żywienie kliniczne.”. Łączna wartość bibliometryczna tych prac wynosi IF = 13,800; MNiSW =420.

Pani doktor medycyny Aldona Chloupek zaprezentowała cykl 4 prac o zamkniętej tematyce. Zaproponowała powyższy tytuł, a prace te przedstawiają zagadnienia oceny klasyfikacji TNM dla guzów ślinianki przyusznej, dane epidemiologiczne guzów ślinianek oraz zasady żywienia chorych cierpiących na guzy narządów laryngologicznych. Prace te były wydrukowane w renomowanych, recenzowanych czasopismach w języku angielskim.

Osiągnięcie pierwsze: to praca porównująca ocenę skali TNM w klasyfikacji klinicznej w porównaniu do klasyfikacji TNM, ale poprowadzonej po usunięciu guza i po ocenie przez patologa usuniętego guza i wyciętych węzłów chłonnych. Oceniając raki jednej lokalizacji stwierdziła, że dla cechy T zgodność przedoperacyjna z pooperacyjną wyniosła tylko u 59,9% operowanych; ale dla cechy N ta zgodność wynosiła 79,3%. Te rozbieżności zwłaszcza dla cech T stwarzają potrzebę dokładnej oceny, zwłaszcza cechy T. Każda klasyfikacja, w tym i analizowana przez habilitantkę, nie jest „pewnikiem” z wiarygodnością

100 procentową, a tylko pewną formą pomocy w ocenie wyboru sposobu leczenia chorych. Wynik tej pracy jest jednak, moim zdaniem, niesamowity dla każdego klinicysty, operatora i członka konsyliów onkologicznych.

Druga praca miała na celu oszacowanie danych epidemiologicznych chorych cierpiących na różne guzy gruczołów ślinowych. Guzy niezłośliwe występowały głównie w śliniankach przyusznych, a zapalne w podżuchwowych.

Kolejna praca dotyczyła identyfikacji danych, które sugerują potrzebę zastosowania zgłębnika nosowo – żołądkowego po operacjach nowotworów głowy i szyi. Kandydatka oceniała też pewne parametry w badaniach laboratoryjnych dzięki takiemu sposobowi żywienia. Habilitantka oceniała: wskaźnik masy ciała, liczbę czerwonych krwinek, poziom hemoglobiny, średnią objętości czerwonej krwinki, wielkość guza T, oraz rodzaj nowotworu. Niskie wartości wskaźnika masy ciała oraz mała liczebność czerwonych krwinek były informacją decydującą o wprowadzeniu żywienia dojelitowego przez dren nosowo – żołądkowy. U tych chorych, którym założono zgłębnik zaobserwowano lepsze gojenie i istotny procentowy wzrost liczby białych ciałek krwi.

Ostatnia czwarta praca porównywała wartość polimerycznych mieszanek stosowanych do żywienia dojelitowego z wysokobiałkową dietą płynną przygotowywaną w macierzystym szpitalu, pod względem ich wpływu na parametry krwi i występowaniu powikłań w gojeniu ran po operacjach. Pacjenci odżywiający się dietą szpitalną mieli wyższy wskaźnik nienowotworowych powikłań po operacjach. To bardzo ważne stwierdzenie moim zdaniem, jakim jest przeciwdziałanie powikłaniom nienowotworowym, a wkalkulowanym w ryzyko każdego leczenia operacyjnego.

Podsumowując: badania, które przeprowadziła kandydatka ze współpracownikami, a ich wyniki opublikowała w czterech publikacjach i zaproponowała je jako temat habilitacyjny, są ciekawe i wartościowe.

Uważam, że najważniejszym celem w leczeniu raków narządów głowy i szyi jest wyleczenie pacjenta z choroby nowotworowej, a dalszymi celami jest takie jej leczenie, aby było jak najmniej powikłań nienowotworowych, co było tematem dwóch ostatnich prac.

Ocena cyklu publikacji stanowiących szczególne osiągnięcia naukowe i zebrane pod zbiorczym tytułem jako praca habilitacyjna, a także dorobek naukowy wielokrotnie oryginalny i twórczy, praca dydaktyczna i sukcesy organizacyjne spełniają wszystkie warunki uzyskania tytułu naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych.

Proszę uprzejmie Pana prof. dr hab. n. med. Wojciecha Marczyńskiego, Przewodniczącego Rady Naukowej Wojskowego Instytutu Medycznego – Państwowego Instytutu Badawczego w Warszawie ul. Szaserów 128 o dopuszczenie Pani dr n. med. Aldony Chloupek do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

Kraków 16.12.2024

Recenzent prof. dr hab. med. Jacek Składzień

Prof. dr hab. med.
JACEK SKŁADZIEN
SPECJALISTA OTOLARYNGOLOG
31-032 Kraków ul. Stawieńska 26/1
9779363 980634283